

ПРВИ РАЗРЕД

Актив српског језика и књижевности

Школска 2009/2010. година

СЕПТЕМБАР

1. УВОДНИ ЧАС

Упознавање ученика са планом и програмом рада, уџбеницима, лектиром и наставним методама.

ОБАВЕЗНА ЛЕКТИРА:

Софокле: *Антигона* (октобар);

Еп о Гилгамешу (новембар);

Хомер: *Илијада* (децембар);

Библија-, „Нови завет” (јануар);

Данте Алигијери: *Божанствена комедија*-, „Пакао” (фебруар);

Виљем Шекспир: *Ромео и Јулија* (март);

Мигуел де Сервантес: *Дон Кихот* (април).

1. КЊИЖЕВНОСТ

Увод у проучавање књижевног дела. Приступ уметничком делу. Природа и смисао књижевности. Књижевност као уметност. Улога књижевне уметности у друштву (Иво Андрић: *О причи и причању*). Структура књижевног дела (*Сунце се дјевојком жени*, *Бановић Страхиња*, *Хасанагиница*, *Дјевојка бржа од коња*, *Златна јабука и девет пауница*, *Лаза Лазаревић: Први пут с оцем на јутрење*, Антон Павлович Чехов: *Туга* и Данило Киш: *Рани јади*);

а) Књижевност старог века

- Античка књижевност (Софокле: *Антигона*), сумерско-вавилонска књижевност (*Еп о Гилгамешу*), хебрејска књижевност (*Библија*-, „Легенда о потопу” (Стари завет), „Беседа на Гори” (Нови завет) и „Страдање и васкрсење Хриново” (Јеванђеље по Матеју));

б) Средњовековна књижевност

- Почети словенске писмености
- Српска средњовековна књижевност (Свети Сава: *Житије св. Симеона*, Теодосије: *Житије св. Саве*, Јефимија: *Похвала кнезу Лазару* и Деспот Стефан Лазаревић: *Слово љубве*)
- Међусобни утицаји писане и усмене књижевности;

в) Народна (усмена) књижевност

- Поетика и типологија народне (усмене) књижевности
- *Српска дјевојка*, *Урош и Мрњавчевићи*, *Кнежева вечера*, *Марко пије уз рамазан вино*, *Диоба Јакишића*, *Ропство Јанковић Стојана*, *Бој на Мишару* и *Женидба Милића барјактара*;

г) Хуманизам и ренесанса

- Хуманизам и ренесанса у Европи и код нас
- Данте Алигијери: „Пакао”, Франческо Петрарка: *Канџонијер*, Ђовани Бокачо: *Декамерон*, Виљем Шекспир: *Ромео и Јулија*, Мигел де Сервантес: *Дон Кихот*, Марин Држић: *Новела од Станца* и *Дундо Мароје*. Осврт на поезију Шишка Менчетића и Џорета Држића;

д) Барок и класицизам

- Иван Гундулић: *Осман* и Молијер: *Тврдица*

2. ЈЕЗИК

- Општи појмови о језику, језички систем (и науке које се њиме баве) и књижевни језик
- Фонетика (са фонологијом и морфофонологијом)
- Правопис;

3. КУЛТУРА ИЗРАЖАВАЊА

- Усмено и писмено изражавање (писмени задаци)
- Правописне и стилске вежбе
- Тестови (полугодишњи и годишњи).

2. Уводно предавање: УМЕТНОСТ-УМЕТНИК-УМЕТНИЧКО ДЕЛО

::: Покушаји дефиниције уметности. Разликовање субјективног и објективног виђења света. Уметност као људска манифестација духа, најфинија вештина којом човек ствара нови свет, свет уметничког дела, саткан од мисли, осећања, убеђења, веровања...

::: Постоји онолико уметности колико је средстава уметничког изражавања (реч, боја, линија, тон, покрет, камен, дрво), тј. просторне, временске, као и оне које су остварене и у простору и у времену.

::: Ако је уметност производ духовног стварања, онда је уметник (стваралац) онај који на различите начине и разним уметничким средствима исказује умеће или вештину.

::: Задатак: Шта је уметничко дело? Уметничко дело као субјективна слика објективног и духовна творевина. Како настаје уметничко дело? Доживљавање и спознавање себе, света и других као основна уметничка потреба. Разговор о естетском доживљају слике „На сцени“ (Едгар Дега).

3. КЊИЖЕВНОСТ КАО УМЕТНОСТ РЕЧИ. Појам и назив књижевности.

::: Књижевност је најнепосреднија уметност, јер је њено уметничко средство језик. Књижевни језик и језик свакодневне комуникације нису исти језици. Књижевни језик, као језик књижевности, вишезначан је, хармоничан, сликовит, „другачије звучи, нешто друго значи и некако другачије изгледа“. Предмет књижевности су човек, као целокупно биће (унутрашњи + друштвени живот), свет, стварност...

::: Уметнички свет књижевног дела комуницира са читаоцем, казује му и приказује истине, лепоте и мисли (синтетичан карактер књижевности као облика друштвене свести). Књижевност је својеврсна синтеза знања и искуства, културе и традиције, обичаја и веровања.

::: Речник књижевних термина: Књижевност као термин користи се од средине 19. века и најближи је синоним речи литература (лат. littera-слово). Белетристика и поезија. Књижевна традиција, тј. књижевност као скуп књижевних дела. Светска књижевност и националне књижевности. Народна и ауторска (уметничка) књижевност.

::: Синкретизам или прожимање две или више уметности. Разговор о повезаности књижевности са другим уметностима.

4. СТЕВАН РАИЧКОВИЋ: *Септембар*

- Три дистиха.
- Једноставан песнички језик којим се изражава сложен однос ствараоца и песничког дела. Напомена: Повезати са претходним лекцијама; Песма као илустрација обрађених појмова.

- Дијалoшка форма или дијалог као облик говорења у књижевноуметничком делу. Ко са ким разговара? Песник са песмом или песник са собом о песми?
- Апострофа или директно обраћање. Интимност и саживљавање: песник и песма су једно, један живот.
- Песма је Биће, саговорник и сапутник. Када се пита да ли су живели, песник пита себе да ли је живео, јер сумња. Немоћан је пред својом пролазношћу, опадањем, одумирањем, преиспитивањем. Шта се супротставља песниковој сумњи? Како и зашто песма надживљава песника и човека?
- Мотив пролазности и мотив јесени у повезаности с мотивом сумње и мотивом песничког стварања.
- Ако је дијалог, зашто песма ћути? Шта она доказује ћутњом? Шта нам то казује о самом стваралачком процесу?

pdfMachine - is a pdf writer that produces quality PDF files with ease!

Get yours now!

"Thank you very much! I can use Acrobat Distiller or the Acrobat PDFWriter but I consider your product a lot easier to use and much preferable to Adobe's" A.Sarras - USA

5. Анализа домаћег задатка; Анализа самосталних ученичких размишљања о уметности, уметничком делу, интеракцији и комуникацији између примаоца и саме уметности. Анализа схеме: уметник-дело-прималац.

6. Примена основних правописних правила: писање великог и малог слова. Обнављање градива из основне школе и провера знања.

Мали подсетник: <http://sr.wikipedia.org/sr-el/Википедија:Велико и мало слово>

Неколико карактеристичних примера за вежбање. Напиши исправно.

БАЛКАНСКО ПОЛУОСТРВО
ХАЛЕЈЕВА КОМЕТА
ВЕЛИКИ МЕДВЕД
ЈУЖНА МОРАВА
ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ
ЦАР ЛАЗАР
СВЕТИ САВА (име и празник)
АУСТРОУГАРСКА ЦАРЕВИНА
ИСТОЧНО РИМСКО ЦАРСТВО
БАНАТСКО НОВО СЕЛО
ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ
ПРВИ СВЕТСКИ РАТ
МАРИЧКА БИТКА
ХУМАНИЗАМ
УЛИЦА ВЕЛИКЕ СТЕПЕНИЦЕ У БЕОГРАДУ
УЛИЦА ЛИПА
ШАРАЦ
ШАРУЉА

7. Усмена и писана књижевност. Систематизација градива. Појам ауторске књижевности. Најстарија књижевност настала је у Месопотамији, пет хиљада година пре нове ере. Најстарије писмо је сумерско клинасто писмо, а најстарији сачувани споменик- *Еп о Гилгамешу*. Усмена књижевност као прва књижевност и књижевност као медијум исказивања човекове личности, осећања, сазнања и расположења. Варијантност као особеност усмене књижевности и институција певача (казивача). Колективна творевина, за разлику од ауторске књижевности која је индивидуална и субјективна. Узајамна повезаност усмене и писане књижевности: књижевна традиција.

ПРИМЕРИ: *Виша је гора од горе* и Дучићева песма *Звезде*

8. Анализа народне песме *Виша је гора од горе*

- Стихична организација песме, осмерац;

- Питање лирског субјекта. Ко је загледан у Ловћен планину и зашто?

- Тематско-мотивска структура:

- младићев доживљај сусрета са суровом и дивљом планином, кроз коју језди у потрази за срећом;
- дескриптивни (даљине и висине, ледени пејзаж, неприступачност), митски (опсене планине и виле) и рефлексивни мотиви (мотив чежње, љубави, среће) и мотив усамљеног јунака;
- потрага као стваралачка ситуација;

- Недореченост, отворени крај и питања;

- Какву срећу тражи младић? Како је описана младићева срећа? Хоће ли је наћи? Можда већ јесте? Или није? И неће?

- Задатак: Домислити крај песме и размислити о наслову.

9. Јован Дучић: Звезде

- Форма песме: два катрена и две терцине; сонет;
- Дескрипција и вишезначност поетског језика;
- Метафорично-симболично значење звезда: функција пејзажа и однос према љубавном заносу; основни мотиви су дескриптивни и љубавни;
- Слој звучања песме: експресивност-ритам-хармонија (ритамско-музичка организација песме); акустички доживљај (алитерација) и сјај сребрне светлости која се расипа у заносној ноћи;
- Симетрични дванаестерац, смирен ритам, хармонија;
- Уметнички доживљај песме и у звуковном и у значењском слоју песме;
- Најважнији склоп мотива: жена-природа-поезија;
- Прстенаста композиција;
- Сонетна форма;
- Спој визуелног и акустичног.

10,11. Књижевноуметничка анализа народне лирске песме: **Сунце се дјевојком жени**

- Апострофа;
- Анализа стилских фигура: персонификација, хипербола, градација;
- Реалистични и митолошки слој;
- Космички и људски план, као и функција митолошких представа-поетика усмене књижевности;
- Појам лирског субјекта, непосредно, субјективно и емотивно казивање;
- Композиција:
 - Увод, апострофа, тема;
 - Изазов и мотив чежње;
 - Емотивни и мисаони закључак.

- Тема: девојачка лепота и настајање звезде Данице; покушај објашњења лепоте; земаљска и космичка лепота;
- Симболичко-поетско значење Сунца и занесеност девојачком лепотом;
- Функција лексеме сунашце: деминутив или хипокористик?
- НАПОМЕНА: Обратити пажњу на опис девојке. Каква је њена лепота? Како је читалац сагледава, посредно или непосредно? Зашто?
- Мотив љубави, сјаја, изазова, чежње, воде...

12. Култура изражавања. Самостално ученичко истраживање. Разговор о лепоти и љубави. Интернет у настави књижевности. Припрема за домаћи писмени задатак.

13.

- ;
- ;
- ;
- () ;
- , .
- ;

- :

1. - ;
2. ;
3. ;
4. ().

- , , , .
- ;
- , . ;
- .
- ? ? ?
- ?

- ;
- , ;
- , , , ;
- , ;
- , , .

14. :

-

1961. ;

-

1. ;

2. ;

3. ;

4. ;

5. ...

-

;

-

;

-

;

-

;

-

;

14-15. :

().

17-20. OPŠTI POJMOVI O JEZIKU

Mesto jezika u ljudskom životu

Jezik je nastao u procesu evolucije bića i omogućio razvoj ovekova i ljudskog društva od prvobitne zajednice do savremenog društva. Zahvaljujući jeziku i jezičkim sposobnostima nastale su značajne biološke, socijalne (društvene) i psihološke razlike između u ljudskog života i života drugih bića. Jezik je **biološka, sociološka i psihološka (individualna)** pojava.

U ovekovoj genetskoj (naslednoj) sposobnosti je da u jeziku i da se sporazumeva artikulisanim govorom sa članovima društvene sredine. Po tome je jezik biološka pojava. Kao sociološka pojava, jezik se javlja kao poseban jezik neke društvene zajednice, npr. srpski, ruski, nemački i dr. Pretpostavlja se da postoji više od 4000 jezika u svetu. Kao psihološka pojava jezik se ostvaruje upotrebom u govoru kojim ovek izražava misli, osećanja, zapovesti, a govorom se primaju i informacija i učestvuje u komunikaciji.

Osnovne funkcije jezika su: saopštavanje i razmena misli, izražavanje osećanja, fati koje opštenje-izražavanje pristojnosti (pozdravi, stereotipna pitanja i odgovori o zdravlju, vremenu, porodici i sl.), izražavanje identiteta...

JEZIK je opšta sposobnost ljudi da se međusobno sporazumevaju govorom, ali i ureni sistem jezičkih znakova. Među elementima jezičke strukture postoji **hijerarhijski odnos**. **Glasovi** su jedinice nižeg reda i jezičke jedinice bez značenja. Njihovim kombinovanjem nastaju **reči**, a kombinovanjem reči nastaju **sintagme** i **rečenice**.

Bitna svojstva jezika su:

1. ekonomičnost (moguće je da se malim brojem elemenata formira neograničen broj jezičkih jedinica višeg reda);
2. produktivnost jezika (proizvodnja kombinovanjem jedinica);
3. dislokacija (distanciranje ili svojstvo jezika da se njime saopštavaju sadržaji koji su udaljeni u odnosu na sadašnji trenutak govora, nešto iz prošlosti ili budućnosti, nešto što se pretpostavlja, želi ili očekuje i sl.).

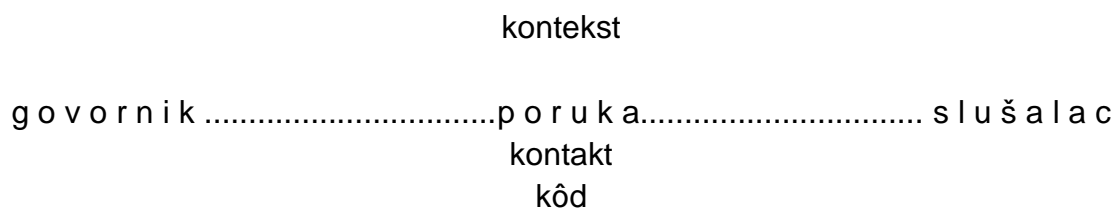
Jezici mogu biti: **prirodni** i **veštački**. Prirodni jezici mogu biti živi (jezici kojima se vrši sporazumevanje u nekim zajednicama) ili mrtvi (klasifikovani jezici) kojima se nekada vršilo sporazumevanje, kao što su latinski, starogrčki, gotski... Veštački jezici su tvorevina pojedinca po uzoru na žive jezike (esperanto). I kompjuterski jezik je veštački jezik, stvoren za određene namene. Globalni jezici: jezik gluvoonemih, jezik slepih (Brajeva

azbuka), saobraćajni znaci (jezik signalizacije), pantomima (pokreti ruku), mimika (izraz i pokreti lica)...

LINGVISTIKA je nauka o jeziku koja proučava funkciju i strukturu jezika. Pošto je jezik sistem znakova, među tim znacima postoje određena pravila. Skup jezičkih pravila je **gramatika**.

Proučavanje jezika može biti **sinhronijsko** i **dijahronijsko**. Sinhronijsko proučavanje jezika podrazumeva osobine jezičkog sistema određenog vremena, a dijahronijsko proučavanje sagledava jezik u istorijskoj, vremenskoj perspektivi.

KOMUNIKACIJA u lingvistici označava sporazumevanje između govornika (govornog lica) i sagovornika (slušaoca ili slušalaca), a reči **INFORMACIJA** označava deo sistema komunikacije koju govornik saopštava u sadržaju poruke. Uspešnost sporazumevanja zavisi od šest činilaca:

Jezikom iskazana **poruka** (obaveštenje, iskaz koji ima značenje) sadrži informaciju koju govornik izborom **komunikacionog kanala** (medijuma) saopštava slušaocu uspostavljajući i **kontakt** (vezu). **Kôd** označava sistem jezičkih znakova i pravila poznatih i govorniku i slušaocu. **Kontekst** je sadržaj (predmet, tema) govora i nejezička situacija u kojoj se vrši komunikacija. Poruka u govoru ima tri funkcije: **ekspresivnu** (izražava psihološko stanje govornika), **impresivnu** (deluje na slušaoca), **obaveštajnu** (ostvaruje kontakt između govornika i sagovornika).

KNJIŽEVNI JEZIK

Raslojavanje jezika

Posebnu **jezičku zajednicu** obično čini zajednica jednog naroda i zavisno od istorijskih uslova, jezičku zajednicu može činiti više naroda ili više bliskih etničkih zajednica. **Raslojavanje jezika** neke jezičke zajednice je proces promena i ispoljavanja razlika u jeziku zbog istorijskih promena u životu te zajednice. Skup jezičkih pojava po kojima se razlikuje upotreba jezika u različitim vidovima komunikacije zove se **varijetet** ili **lekt**.

Postoje: **teritorijalno**, **socijalno**, **individualno** i **funkcionalno** raslojavanje jezika.

Teritorijalno raslojavanje događa se pri upotrebi jezika na različitim teritorijama koje, zbog reljefa ili drugih okolnosti, nisu povezane ili su slabo povezane. Tako nastaju

različite promene u narodnom jeziku i tako nastaju **dijalekti**. Sa stanovišta lingvistike, dijalekat je narodni govor određene pokrajine koji ima obeležja jezika (gramatiku i rečnik) koji se razlikuje od drugih dijalekata ili zajedničkog književnog jezika, naročito u oblicima i akcentovanju reči, sintaksi i pravilima i leksici. Posebna lingvistička disciplina koja proučava dijalekte zove se **dijalektologija**.

Socijalno raslojavanje jezika nastaje u društvenoj sredini, naročito u gradskim sredinama i ispoljava se u govoru različitih staleža, profesija i socijalnih grupa. Socijalnim raslojavanjem nastaju **sociolekti** koji se međusobno i u odnosu na književni jezik razlikuju u leksici (rečniku). Za stručni jezik specijalne upotrebe najčešće se upotrebljava naziv žargon, za nestandardni rečnik i neformalni govor upotrebljavaju se nazivi **žargon** ili **sleng**, a izraz **argo** upotrebljava se za rečnik socijalnih grupa koje namerno prave razlike prema standardnom jeziku da bi se razlikovali, prepoznavali i tajno sporazumevali (kriminalci, džeparoši, kockari, narkomani i sl.).

Individualno raslojavanje se uočava u pojedinačnom govoru predstavnika neke zajednice. Vrlo slični sociolektima, **idiolekti** označavaju poseban stil, specifičan govor koji određuju kojoj dijalekatskoj zoni pripada govornik, kojoj starosnoj, profesionalnoj ili staleškoj grupi pripada i sl.

Funkcionalno raslojavanje jezika uslovljeno je govornom situacijom u kojoj govorno lice (usmeno ili pismeno) govori s prisutnim ili pretpostavljenim licem. Pravila upotrebe jezika u našem jeziku sredstva i načina izražavanja prema situaciji ili sagovorniku.

Funkcionalni stilovi izražavanja su **razgovorni**, **naučni**, **književnoumetni**, **administrativni** i **publicistički**.

Jezička norma i standardizacija

Jezička norma je skup pravila o upotrebi posebnog jezika. Postoje **standardnojezička** i **dijalekatska** norma. Glavna pravila jednog standardnog jezika utvrđena su u gramatici, pravopisu i rečniku tog jezika. Pravilno je ono što je opštepriznato i normirano. **Jezička standardizacija** je proces utvrđivanja jezičke norme jedne jezičke zajednice i stvaranja standardnog (književnog) jezika. **Standardni** ili **književni** jezik je zvanični jezik neke zajednice kojim se vrši sporazumevanje u svim vidovima javne upotrebe: školi, medijima, administraciji, kulturi, nauci...

Slovenska jezička zajednica obuhvata sledeće grupe jezika:

1. južnoslovensku (srpski, slovenački, makedonski, bugarski, hrvatski+staroslovenski)
2. zapadnoslovensku (poljski, češki, slovački i lužički kosrpski)
3. isto-noslovensku (ruski, beloruski i ukrajinski);

Nare ja srpskog jezika

Nare ja su dobila naziv po izgovoru odnosno-upitne zamenice za stvari: *što* (štokavsko), *kaj* (kajkavsko) i *a* (akavsko). Štokavsko je najrasprostranjenije. Obuhvata geografski prostor Srbije, Crne Gore, Bosne i Hercegovine i znatan deo Hrvatske. Prema tome kako je zamenjen staroslovenski glas „jat“, štokavsko nare je se deli na **e k a v s k i, (i) j e k a s k i i i k a v s k i izgovor.**

U **ekavski** izgovor ubrajamo:

1. prizrensko-timo ki,
2. slavonski ikavski,
3. kosovsko-resavski i
4. šumadijsko-vojvo anski dijalekat.

U **ijekavski** ubrajamo:

1. zetsko-južnosandža ki i
2. isto no-hercegova ki.

U **ikavski** ubrajamo:

1. posavski ikavski,
2. mla i ikavski i
3. istarski ikavski.

U osnovicu srpskog književnog jezika ušli su šumadijsko-vojvo anski i isto no-hercegova ki.

21-22.

, - , - . , .

, ,

, , .

, .

, , . , , . , , . , , . , , .

() .
 : , (,) ,
 ,
 () ,
 (-) .
 ,
 .
 ,
 ()
 () ,
 , e (,
 , ...) . , ,
 , , ,
 . () (,) ,
 (,) .
 .

23-24.

, .
, () .

, : , , , , .

, , , : , .

, , , , .

, , - , .

(,),
(,),

, , .
: () ,

() .

- : ; ; ; ; ;
()

- : , , , , ;
() ;

- : ;

- (,);

- :

- , ;

- ? !

- (,)

- : , , ,

- :

- :

- • (" □)

- • + + =

- () () ;

- :

- !

- !

- ? :

- ; ! !

∴
* , , (, , ,) .
<http://www.znanje.org/i/i23/03iv08/03iv08051221/Edip.htm>

- ∴
, , , , ,
;
- ()
- , , - ,
- , ,
- ∴ + + .
- ∴ - - - - .
- ∴ , , ,
- ∴ , , , , .
, .
- , , , , , ,
- , , , , , .
- .
- () . (,)
- (,) . ∴
, , , , , ,
- , , , , .
- ? ? ?
- , , , , - ?

:

- (1851-1890)

.

, . . .
;

-

, , ;

- ()

:

()

- : e ;

- :

1. ;

2. ;

3. ;

4. ;

5. " □ ;

6. ;

7. ;

8. ;

- () ,

;

;

-

;

(, ,

);

-

(;):

" □ ↔ "

- ()
;
(
) : ,
;
, ;
, ;
(
());

;
- ,
;

- () ;
- , ;
- , ;
: , , , , , ,
...

- : ;
() ;

;
- :

- : , , ...
- , , ,
- ;
- , ;
- : ;
- : .

- (?)

- . , , , , .
- :

:

- .
- (1969)
(: , ,).
- 19 1983.

- ()

: ,
,
- ():

- (),
- (, ,)

,
• ()
• ,
• ,
() = .

-

:

•

•

•

()

20

.

-

:

•

•

•

-

-

-

,

-

,

,

•

,

.

-

,

,

,

...

,

.

:

,

,

,

-

,

,

,

,

,

.

,

,

,

...

-

1774.

.

,

,

,

,

,

...

,

,

.

.

- :
o . - ;
o ;
o ;
o ;
o ;
o ;
o .
o .

- :
o : ;
o : ;
o : ;
o : ;
o : - , .

- ()
()
) . - , , , .

- () , , ,
() .

- , , , .

- , (-X).

- : ,
, () ,

,
().

- :

- ;
.

- .

- : ,
, ,

- .

- , ,

- , .

- .

-

,

- 862. , ()

- , , ,

- (-)
().

- ,

- , ,

1927.

- ,

- , , X X ,

- , ,

- , () , , ...

- :
1. (993. ,) ,

2.

,
,
,
,

3.

(XI , ;
)

4.

(X , ,
)

5.

(XII , ,
; ,
).

,
,
,
(
). 181 .

-

():
,
,
,
,
,
,

:

- ;

- ;

- , ,

- 1208.

- ():

1. ,

2. ,

3. ,

4. .

- : . , .

- ().

- :

- . |

- , , , - .

- ().

- , .

- (;

) ,

, .

, !

- :

1. (, ;
);

2. ().

- , , .

- (1175-1235) ().

- 1198. , , .

- 1219. ,
().

- . 1237.

- 1594. - ().

- 1823, ,

-

:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

-

,

,

,

,

,

,

.

.

.

:

-

,

.

.

,

.

.

-

,

.

.

(1371).

,

.

,

.

:

1.

2.

3.

-

;

+

.

;

;

.

- XV (1402).

- () ,
.

-V

- (, ,
):

1. (,) ;

2. ;

3. (...

).

- () (),
.

- ()
.

- , .

- , .

- , , .

- , .
1409. ().

-

-

1. ,
2. ,
3. .

-

- (1-6)
- (7)
- (8)
- (9)
- (10)

-

-

-

-

-

1. (),
2. ;
3. ,
4. (4-14 ,).

), —” ”; (,) (

.
;
— , ;
.
:
.

| | | —

:
.
:
(; |)- , ,
;

1. 2. 3.
(, ,)

:
.
:
(|)
— () .

: - , , ...

—
, .

: !

— ,
.

: / / ...

— () .

: , , , ; ()

— .

: , , ,
, ...

— ;
, , ,
·
: V , ...
, — () ·
: ! — : ,
·
: ‘ ‘ ! ,
‘ ‘ ,
,
,
·
—
·
: !
—
·
— ·
| — ·
— ·
— ·
— ·

-

). (

-

()

-

,

-

-

, , , ()

-

:

-

, , ;

-

, ...)

-

(,)

-

:

1.

,

2.

,

3.

.

-

,

-

;

-

;

-

,

-

;

-

, ,

- : , .

- ,

- .

- ; .

- :

1. : (,);

2. : , ;

3. ;

4. .

-

- .

- :

- .

-

- - , .

- ; (1371-1395).

-

- ; , .

- () , .

- , .

- :

- .

- ()

-)

- , .

- = + ;

- :

- , , .

- , .

- () () , .

- : (+) ;

- () .

- (.) :

- : , , , .

- : (,

-) .

- .

- .

- . ;
19. .

- : ?

- , - ,

- : , , ,
...

- :
• - ;

• - ,

• - .

• - ;
.

- , .

- ():

- :

1. ();

2. .

- , - .

- .

- .

- , .

- (,).

-

- , , ,

- .

- , .

- , .

- , .

- .

- :

- , .

- : (,).

- :

1. () ;

2. ;

3.

-

1.

2.

3.

(

)

-

-

-

-

-

| ?

:

,

,

,

.

.